Cara agus eascara an fhearg

[Bergin, Osborn: *Irish Bardic Poetry*, Dublin, 1970, poem 44]

1 Cara agus eascara in fhearg,
maith is saith dúsgadh díbhearg:
ga hobar dhíbh nach doiligh?
sidh is cogadh cumhdoighidh.

2 Gnáth ar ttosach ag teacht di
fuaradh carad fa chéili.
a bruth go ttabhuir a theas,
guth ’na haghuidh ní háineas.

3 Gidh eadh, ní turnamh toile
fearg an aosa hionmhoine:
’na dheaghuidh as daingne a ngrádh,
deadhuil chaingne na ccumpán.

4 Ar bfearg anois dá nós sin
re Máire inghean Még Uidhir:
créd sin acht snadhmadh andsa?
mo chin d’adhnadh m’iodhlannsa.

5 Do báidheadh grís ar ngoimhe,
táinig teas ar n-ionmhoine:
d’éis ar ndíbheirge is teó ar ttoil,
breó ar bhfírfheirge ros fuaraigh.

6 Ar bhfearg mhór ní mór a suim,
mairg do loitfeadh láimh eadrumn:
budh roidheithnios gráidh ar ngoimh,
táir ar gcoimheighthios cogoidh.

7 Comhrádh leanb ar luaidheadh thrín,
cluiche is gáire ar nglór eissídh,
focal coirmdhighe thrá ar ttreas,
ar lá oirbhire is áineas.

8 Ní bheanfa aimhleas no olc
ormsa inghean Con Connocht,
gnúis charthonach gan chailg n-aor,
ón marthonach mairg macaomh.

9 A gnúis bhláith go mbriocht toile,
cáruid cholpthadh sneachtoidhe,
tuar maithmbighe a silleadh so,
filleadh ainchridhe ionnto.

lO Banfhlaith shíl gColla dá Chrích,
turnadh cáich re hucht n-eisíth,
dreach édána is uille bladh,
buime ar n-égcára d’iomchar.